

ТЕОРІЯ РОЗУМОВОЇ ВІДСТАЛОСТІ ЗЛОЧИНЦІВ

Окрема кримінологічна теорія першої половини ХХ ст., що пов'язує причини вчинення злочинів з розумовою неповноцінністю злочинів. Її ідеологами визнаються Р. Дакдейл, Г. Годдарт, С. Пульман, Л. Зелані та інші кримінологи, у працях яких на підставі результатів комплексного психологічного тестування засуджених відстоюється думка про більш низький рівень розумових здібностей злочинців, а, відтак, і їх більшою схильністю до асоціальної поведінки. Однак, подальші дослідження виявленої залежності не підтвердили її: по мірі удосконалення тестових методик та розширення групи респондентів, включенням до неї законослухняних громадян, був підтверджений паритет у розумових здібностях злочинців та осіб, які не вчиняли злочинів.

Ю.В. Орлов